Dosarul nr. 5r-3744/2025
4-25085211-12-5r-16062025

H O T Ă R Â R E
În numele legii

30 ianuarie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Denis Guzun
Grefier Dorin Ialovoi
În lipsa:
Agentului constatator Andrei Grițac
Contravenientului *****

A examinat în şedinţa de judecată publică contestaţia depusă de către ***** împotriva deciziei de sancționare din 30.05.2025, emisă în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, de către agentul constatator, din cadrul IP Rîșcani a DP a mun. Chișinău – Andrei Grițac, instanța

c o n s t a t ă :

Prin decizia de sancționare din 30.05.2025, emisă de către agentul constatator din cadrul IP Rîșcani a DP a mun. Chișinău – Andrei Grițac, cet. ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 750 (șapte sute cincizeci) unităţi convenţionale, ceia ce constituie 37 500 (treizeci și șapte mii cinci sute) lei, pentru faptul că, la data de 01.08.2024, aflându-se în mun. Chișinău, com. Stăuceni, *****, 14, a primit și a acceptat mijloace bănești prin platforma PSB la nr. de telefon *****, pentru a susține candidatul Partidului Politic Șansa la alegerile prezidențiale, cât și la Referendum.

Nefiind de acord cu decizia de sancționare din 30.05.2025, *****, la data de 09.06.2025, a depus o contestație.

În motivarea contestației, autorul acesteia a indicat că, la emiterea deciziei contestate, agentul constatator i-a încălcat drepturile, nu a acumulat probe în susținerea învinuirii aduse, însăși învinuirea fiind bazată pe presupuneri.

Mai mult, nu a comis fapta imputată.

În ședința de judecată, contravenientul ***** nu s-a prezentat, deși a fost înștiințat legal și nu a informat despre motivele neprezentării, astfel, cu trimitere la prevederile art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, s-a dispus examinarea cauzei în absența contravenientului, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

În ședință de judecată, agentul constatator din cadrul IP Rîșcani a DP a mun. Chișinău, Andrei Grițac nu s-a prezentat, deși a fost înștiințat legal și nu a informat despre motivele neprezentării, astfel, cu trimitere la prevederile art. 455 alin. (2) din Codul contravențional, s-a dispus examinarea cauzei în absența agentului constatator, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

Examinând contestaţia înaintată în coroborare cu materialele contravenționale prezentate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată consideră neîntemeiată contestaţia înaintată, urmând a fi respinsă, din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, *examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei*.

În conformitate cu prevederile art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare*.

Apriori, instanța de judecată reține că, prin decizia de sancționare din 30.05.2025, emisă de către agentul constatator din cadrul IP Rîșcani a DP a mun. Chișinău – Andrei Grițac, cet. ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 750 (șapte sute cincizeci) unităţi convenţionale, ceia ce constituie 37 500 (treizeci și șapte mii cinci sute) lei, pentru faptul că, la data de 01.08.2024, aflându-se în mun. Chișinău, com. Stăuceni, *****, 14, a primit și a acceptat mijloace bănești prin platforma PSB la nr. de telefon *****, pentru a susține candidatul Partidului Politic Șansa la alegerile prezidențiale, cât și la Referendum.

Potrivit art. 448 alin. (1) și (4) Cod contravențional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă*

asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8).

Contestația împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenționale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenței teritoriale, care a examinat cauza. În cel mult 5 zile de la data depunerii, agentul constatator expediază contestația și dosarul cauzei contravenționale în instanța de judecată competentă.

La caz, instanța reține că, deși decizia de sancționare din 30.05.2025 a fost emisă în lipsa contravenientului, fapt ce se confirmă prin semnătura martorului asistent, fiindu-i remisă ulterior, la data de 02.06.2025.

Totodată, ***** a depus contestaţia asupra deciziei de sancționare din 30.05.2025, la 09.06.2025, fapt pentru care se constată că a fost respectat termenul prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravenţional.

În continuare, pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată verifică legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție și sancțiunea aplicată.

Sub aspectul legalității procesului-verbal, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu și în consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea

fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, fotografii, înscrisuri etc..

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența contravenientului sau în absența lui, iar interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 886754 din 30.05.2025, face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Astfel, instanța remarcă că contravenientul ***** a fost sancționat în temeiul art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, „Coruperea electorală pasivă” potrivit căruia, constituie contravenție „Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune”.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul – verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional:

- prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 886754 din 30.05.2025;

Procesul-verbal de audiere a contravenientului din 30.05.2025, unde cet. ***** nu a recunoscut fapta imputată;

- copia încheierii din 01.04.2025, prin care s-a autorizat folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații din cauza penală nr. 2023970322, cu mandatul judecătoresc;

- copia încheierii din 22.10.2024, prin care s-a autorizat efectuarea măsurii speciale de investigație în cauza penală nr. 2023970322, cu mandatul judecătoresc;

- copia ordonanțe din 08.11.2024, prin care s-a dispus aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații în cauza penală nr. 2023970322;

- copia ordonanței din 22.10.2024, prin care s-a dispus efectuarea măsurii speciale de investigație în cauza penală nr. 2023970322;

- copia ordonanței din 11.12.2024, prin care s-a dispus aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații în cauza penală nr. 2023970322;

- copia ordonanței din 19.11.2024, prin care s-a dispus efectuarea măsurii speciale de investigație în cauza penală nr. 2023970322;

În aceste condiții, instanța relevă că potrivit constatărilor personale ale agentului constatator, denotă cert că, *****, la data de 01.08.2024, aflându-se în mun. Chișinău, com. Stăuceni, *****, 14, a primit și a acceptat mijloace bănești prin platforma PSB la nr. de telefon *****, pentru a susține candidatul Partidului Politic Șansa la alegerile prezidențiale, cât și la Referendum.

Instanța de judecată remarcă că, potrivit pct. 310 din Decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47^1 din Codul contravențional din 21.01.2025, Curtea indică că sintagma „exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale”, care nu ar prevedea un mecanism de verificare a modului în care persoana și-a exercitat votul, Curtea menționează că articolul 47^1 alin. (1) descrie doar fapta, nu și urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt. Curtea consideră că existența unui astfel de mecanism ar contraveni caracterului secret al votului, garantat de articolul 38 din Constituție, astfel fiind constatat că Curtea constată că dispozițiile contestate nu afectează articolul 22 în coroborare cu articolele 1 alin .(3) și 23 alin. (2) din Constituție, din perspectiva argumentelor invocate în sesizări.

Instanța de judecată notează că votul secret și liber exprimat al alegătorilor constituie elementul de bază al alegerilor libere și democratice și al dreptului de vot. Coruperea alegătorilor sau vânzarea voturilor sunt incompatibile cu conceptul alegerii democratice și printr-un vot liber exprimat de către cetățeni a organelor reprezentative și fraudează competiția bazată pe idei și pe programe politice desfășurată între partidele politice și între candidați (a se vedea HCC nr. 25 din 28 noiembrie 2024, § 102).

În acest sens, Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptată și proclamată de Adunarea Generală a ONU, în art. 21 stipulează că „orice persoană are dreptul de a lua parte la conducerea treburilor publice ale țării sale, fie direct, fie prin reprezentanți liber aleși; orice persoană are dreptul de acces egal la funcțiile publice din țara sa; voința poporului trebuie să constituie baza puterii de stat; această voință trebuie să fie exprimată prin alegeri nefalsificate, care să aibă

loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal și exprimat prin vot secret sau urmând o procedură echivalentă care să asigure libertatea votului”.

Potrivit Constituției Republicii Moldova, art. 2 „(1) Suveranitatea națională aparține poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct și prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituție”. Art. 38.„(1) Voința poporului constituie baza puterii de stat. Această voință se exprimă prin alegeri libere, care au loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal, direct, secret și liber exprimat, iar principiile participării la alegeri sunt: - vot universal - cetățenii Republicii Moldova pot alege și pot fi aleși fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau origine social; - vot egal - în cadrul oricărui scrutin, fiecare alegător are dreptul la un singur vot. Fiecare vot are putere juridică egală, - vot direct - alegătorul votează personal. Votarea în locul unei alte persoane este interzisă; -vot secret - votarea la alegeri și/sau referendum este secretă, excluzându-se astfel posibilitatea influențării voinței alegătorului; -vot liber exprimat - nimeni nu este în drept să exercite presiuni asupra alegătorului pentru a-l face să voteze sau să nu voteze, precum și pentru a-l împiedica să-și exprime voința în mod independent.

Coruperea procesului electoral încalcă flagrant principiile date, mai ales a votului liber exprimat, afectează grav credibilitatea corectitudinii și libertății desfășurării alegerilor, subminând întreg sistemul democratic.

La fel instanța de judecată menționează, că statul de drept este de neconceput fără respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, supremația legii și un sistem democratic, care poate fi asigurat, în primul rând, prin organizarea, desfășurarea și totalizarea rezultatelor alegerilor în corespundere cu anumite standarde, principii democratice.

Respectiv, instanța statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, cu vinovăție, chiar dacă ultimul invocă lipsa faptei contravenției și nu infirmă de altfel faptele incriminate, instanța remarcă că, argumentele lui ***** nu sunt însoțite de circumstanțe obiective întemeiate sau alte probe relevante în acest sens, ci doar cu o referință abstractă la administrarea ineficientă a probelor în acuzarea sa.

În consecutivitate, instanța apreciază că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 886754 din 30.05.2025, nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, or acesta reprezintă și convingerea agentului constatator despre comiterea unei contravenții, de altfel acestea fiind circumstanțe pe care însăși contravenientul nu le respinge în contestația sa.

Astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate contravenientului, care se

încadrează în limitele laturii obiective a contravenției prevăzute la alineatul (1) a art. 47[1] a Codului contravențional.

Totodată, instanța de judecată reflectă că, contravenientului i s-a acordat în mod efectiv posibilitatea de a propune orice probe ar fi considerat necesare în combaterea celor reținute de agentul constatator și de a expune argumentele în apărare, în cadrul unei proceduri contradictorii, însă la caz nu a prezentat înscrisuri pertinente în puterea de a răsturna cele constatate și probate de agentul constatator.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului verbal și adoptarea deciziei de sancționare este temeinică.

Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate, care nu au fost răsturnate în cazul de față, iar în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar contravenientului i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul verbal, însă nu a reușit să răstoarne aceste prezumții de care se bucură decizia contestată, denotă comiterea certă și cu vinovăție a faptei contravenției de către contravenientul *****.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat, alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională, iar în aceste circumstanțe de fapt și de drept, contestaţia depusă de către ***** împotriva deciziei de sancționare din 30.05.2025, emisă în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, de către agentul constatator, din cadrul IP Rîșcani a DP a mun. Chișinău – Andrei Grițac, urmează a fi respinsă, ca fiind neîntemeiată.

În baza materialelor cauzei contravenționale și având în vedere prevederile art. 395 alin. (1) pct. 2), 448, 460, 462 și 463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge contestaţia depusă de către ***** împotriva deciziei de sancționare din 30.05.2025, emisă în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, de către agentul constatator, din cadrul IP Rîșcani a DP a mun. Chișinău – Andrei Grițac, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
judecător Denis Guzun